

RP 17/2017 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport, av lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen och av 1 § i lagen om Energimyndigheten

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport och lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen ändras med tanke på genomförandet av de ändringar som gjorts i Europaparlamentets och rådets direktiv om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor.

I lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport föreslås noggrannare bestämmelser än de nuvarande om dubbelräkningen av energiinnehållet i biodrivmedlen och kompletterande bestämmelser om distributionsskyldighet. Det föreslås att Energimyndigheten åläggs att meddela beslut om förhandsbesked som hänför sig till dem. Bestämmelserna om överskridande av distributionsskyldigheten föreslås dessutom bli skärpta.

Det krav på minskning av växthusgasutsläppen som anges i lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen föreslås bli skärpt i någon mån.

I propositionen föreslås dessutom att lagen om Energimyndigheten ändras så att det i den lagen hänvisas till lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport.

Lagarna avses träda i kraft den 3 juli 2017.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
1.1 Lagstiftning och praxis.....	3
Lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport.....	3
Lagen om punktskatt på flytande bränslen.....	3
Lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen.....	4
1.2 Lagstiftningen i EU och utvecklingen i andra länder.....	5
Lagstiftningen i EU	5
Utvecklingen i andra länder	6
1.3 Bedömning av nuläget	7
2 PROPOSITIONENS MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	8
2.1 Målsättning	8
2.2 De viktigaste förslagen.....	8
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	8
3.1 Konsekvenser för miljön.....	8
3.2 Ekonomiska konsekvenser.....	9
3.3 Konsekvenser för myndigheterna	9
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	10
4.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial.....	10
4.2 Remissyttranden och hur de har beaktats.....	10
5 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER.....	10
DETALJMOTIVERING	11
1 LAGFÖRSLAG	11
1.1 Lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport	11
1.2 Lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen.....	16
1.3 Lagen om Energimyndigheten	17
2 NÄRMARE BESTÄMMELSER.....	17
3 IKRAFTTRÄDANDE	17
4 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	19
LAGFÖRSLAG	21
om ändring av lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport	21
BILAGA	25
om ändring av lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen	26
om ändring av 1 § i lagen om Energimyndigheten.....	28
BILAGOR.....	29
PARALLELLTEXT	29
om ändring av lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport	29
om ändring av lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen	35

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Lagstiftning och praxis

Lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport

Syftet med lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport (446/2007, nedan *lagen om distributionsskyldighet*) är att främja användningen av biodrivmedel för att motorbensin och dieselolja ska kunna ersättas i trafiken.

Enligt 2 § 1 mom. 4 punkten i lagen om distributionsskyldighet avses med distributör en drivmedelsdistributör som enligt 12 § 1 mom. 1 eller 2 punkten i punktskattelagen (182/2010) är skyldig att betala punktskatt.

Enligt 5 § 1 mom. i lagen om distributionsskyldighet ska biodrivmedlens andel av det totala energiinnehållet i den sammanlagda mängd motorbensin, dieselolja och biodrivmedel som distributören levererat till konsumtion (nedan *distributionsskyldighet*) vara minst 6,0 procent åren 2011—2014. Från och med 2015 stiger distributionsskyldigheten i jämn takt till 20 procent år 2020. I praktiken har andelen biodrivmedel som levererats till konsumtion varit högre än den målnivå som eftersträvas i lagen. År 2015 var biodrivmedlens andel i genomsnitt 24,45 procent av energiinnehållet i alla drivmedel. Flytande bibränslen omfattas inte av distributionskyldigheten.

Enligt 5 § 2 mom. i lagen om distributionsskyldighet ska energiinnehållet i biodrivmedlet räknas dubbelt vid uppfyllandet av distributionsskyldigheten (nedan *dubbelräkning*), om biodrivmedlet har framställts av avfall eller restprodukter eller cellulosa från icke-livsmedel eller material som innehåller både cellulosa och lignin. Enligt 5 § 3 mom. godkänns för distributionskyldigheten endast sådana biodrivmedel som framställts av råvaror som visats uppfylla hållbarhetskriterierna.

I 5 b § i lagen om distributionsskyldighet föreskrivs att om en distributör under ett kalenderår till konsumtion har levererat mer biodrivmedel än vad som föreskrivits för året ifråga, får distributören beakta den andel som överstiger skyldigheten vid beräkningen av distributionsskyldigheten för det följande kalenderåret. Enligt 6 § kan distributören fullgöra sin distributionskyldighet genom att avtala om att helt eller delvis överföra skyldigheten till en annan distributör. Om en drivmedelsdistributör inte har levererat en sådan mängd biodrivmedel till konsumtion som motsvarar hans distributionsskyldighet, ska Skatteförvaltningen påföra distributören en påföljdsavgift enligt 11 §. Påföljdsavgiften påförs till den del distributören inte fullgjort sin distributionsskyldighet, och påföljdsavgiften är 0,04 euro per megajoule.

Enligt 3 § 2 mom. i lagen om distributionsskyldighet omfattar distributionsskyldigheten inte en distributör som under ett kalenderår levererar sammanlagt högst en miljon liter motorbensin, dieselolja och biodrivmedel till konsumtion. År 2015 tillämpades distributionsskyldigheten på följande fyra drivmedelsdistributörer: Neste Abp, North European Oil Trade Oy, Oy Teboil Ab och Suomalainen Energiaosuuskunta (SEO).

Lagen om punktskatt på flytande bränslen

Bestämmelser om beskattningen av drivmedel finns i lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994, nedan *lagen om skatt på bränslen*). Punktskatten baserar sig på bränslets

energiinnehåll eller värmevärde (energiinnehållsskatt) samt på de specifika utsläpp av koldioxid som uppkommer vid förbränningen av bränslet och den minskning av koldioxidutsläpp som kan åstadkommas under bränslets livscykel (koldioxidskatt). I lagen om skatt på bränslen föreskrivs det om hållbarhetskriterierna och om iakttagandet av dem på motsvarande sätt som i lagen om distributionsskyldighet. I lagen om skatt på bränslen avses med förkortningen R en produkt vars överensstämmelse med hållbarhetskriterierna har visats, och med förkortningen T en produkt vars överensstämmelse med hållbarhetskriterierna har visats och som har framställts av avfall eller restprodukter eller cellulosa från icke-livsmedel eller material som innehåller både cellulosa och lignin. Lagen om skatt på bränslen tillämpas på både biodrivmedel och flytande biobränslen.

Lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen

I lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen (393/2013, nedan *hållbarhetslagen*) finns bestämmelser om hållbarhetskriterierna för biodrivmedel och flytande biobränslen och om hur uppfyllandet av kriterierna visas. Regleringen baserar sig på Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (nedan *RES-direktivet*).

I 2 kap. i hållbarhetslagen finns bestämmelser om hållbarhetskriterier. Hållbarhetskriterierna handlar om minskning av växthusgasutsläppen under biodrivmedlets och det flytande biobränslets livscykel jämfört med växthusgasutsläppen från det fossila bränsle som ersätts samt ursprunget för råvarorna till biodrivmedel och flytande biobränslen. Vid bedömningen av ursprunget för råvarorna till biodrivmedel och flytande biobränslen granskas de kriterier som gäller den biologiska mångfalden, förändringen i markanvändning och dräneringen av torvmark. Läget i fråga om markanvändning på skördearealen vid tidpunkten för insamling eller skörd av råvaran jämförs med läget i januari 2008. Nämda hållbarhetskriterier omfattar alla biodrivmedel och flytande biobränslen samt deras råvaror oberoende av ursprunget. Dessutom ska man vid produktionen av sådana jordbruksråvaror som odlas inom EU-området iakta vissa miljövårds- och växtskyddskrav samt krav på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden.

Enligt 2 § i hållbarhetslagen baserar sig skyldigheten att iakta de hållbarhetskriterier som anges i hållbarhetslagen och att visa att hållbarhetskriterierna är uppfyllda på annan lagstiftning (exempelvis 5 § 3 mom. i lagen om distributionsskyldighet) eller på beslut om beviljande av statsunderstöd för investering.

I 3 kap. i hållbarhetslagen föreskrivs det om visande av att hållbarhetskriterierna är uppfyllda. Verksamhetsutövarens hållbarhetssystem, som Energimyndigheten har godkänt, har en central betydelse för visandet av att biodrivmedlet, det flytande biobränslet eller råvaran uppfyller hållbarhetskriterierna. Verksamhetsutövarens hållbarhetssystem ska inbegripa förfaranden för beräkning av minskningen av växthusgasutsläppen under biodrivmedlets eller det flytande biobränslets livscykel samt utredning av huruvida kriterierna för ursprung är uppfyllda. Hållbarhetssystemet ska också inbegripa en massbalans, som möjliggör tillämpningen av hållbarhetskriterierna på blandningen av partier biodrivmedel eller flytande biobränslen som avviker från varandra i fråga om effektiva egenskaper. I massbalansen ska hållbarhetsegenskaperna hos och mängderna av de partier som avlägsnats från och lagts till i en blandning motsvara varandra. Motsvarande förfaranden och krav omfattar råvarorna till de biodrivmedel och flytande biobränslen som ingår i en verksamhetsutövares hållbarhetssystem. Hållbarhetssystemet ska dessutom vara noggrant, tillförlitligt och skyddat mot missbruk.

I december 2016 fanns det sammanlagt 19 hållbarhetssystem för verksamhetsutövare som hade godkänts av Energimyndigheten. Följande verksamhetsutövare har ett eller flera god-

RP 17/2017 rd

kända hållbarhetssystem: Fortum Power and Heat Oy, Gasum Oy, Neste Abp, North European Oil Trade Oy, Oy Teboil Ab, St1 Biofuels Oy, UPM-Kymmene Abp, VG-Shipping Oy, Enocell Oy, Metsä Fibre Oy, Stora Enso Oyj. En verksamhetsutövare med ett godkänt hållbarhetssystem kan som ett tecken på att hållbarhetskriterierna är uppfyllda lämna ett hållbarhetsintyg över ett parti biodrivmedel, flytande biobränslen eller råvaror.

Enligt 24 § i hållbarhetslagen får en verksamhetsutövare som är certifierad eller godkänd i enlighet med ett frivilligt nationellt eller internationellt system som Europeiska kommissionen har erkänt, utfärda intyg över eller informera om att partier med biodrivmedel eller råvaror uppfyller hållbarhetskriterierna enligt systemet till den del som kommissionen med stöd av RES-direktivet har ansett att systemet omfattar noggranna uppgifter med tanke på tillämpningen eller visar att partiet med biodrivmedel uppfyller hållbarhetskriterierna.

Enligt 31 § i hållbarhetslagen ska verksamhetsutövaren årligen sammanställa en rapport om uppfyllande av hållbarhetskriterierna i fråga om de partier med biodrivmedel och flytande biobränsle som verksamhetsutövaren har frisläppt för konsumtion.

Enligt 38 § i hållbarhetslagen kan verksamhetsutövaren hos Energimyndigheten ansöka om förhandsbesked om huruvida en råvara ska betraktas som avfall, restprodukt, cellulosa från icke-livsmedel eller material som innehåller både cellulosa och lignin. På biodrivmedel som framställts av de ovan nämnda råvarorna tillämpas dubbelräkning med stöd av lagen om distributionsskyldighet och tabellen T med stöd av lagen om skatt på bränslen. Ett förhandsbesked gäller tills vidare. Ärendet kan avgöras vid Energimyndigheten också som del av Energimyndighetens beslut om godkännande av verksamhetsutövarens hållbarhetssystem. Energimyndigheten kan återkalla ett förhandsbesked på grund av att tolkningen av bestämmelsen ändrats genom en rättskipningsmyndighets beslut eller av något annat särskilt skäl.

1.2 Lagstiftningen i EU och utvecklingen i andra länder

Lagstiftningen i EU

RES-direktivet innehåller de viktigaste bestämmelserna om biodrivmedel och flytande biobränslen samt om de hållbarhetskriterier som tillämpas på dem. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1513 om ändring av direktiv 98/70/EG om kvaliteten på bensin och dieselbränslen och om ändring av direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (nedan *ILUC-direktivet*) offentliggjordes den 15 september 2015. Det viktigaste målet för direktivet är att begränsa sådan indirekt ändring av markanvändningen (Indirect Land Use Change, ILUC) som beror på användningen av biodrivmedel. De lagstiftningsändringar som följer av ILUC-direktivet ska sättas i kraft nationellt senast den 10 september 2017.

För att begränsa indirekt ändring av markanvändningen och de växthusgasutsläpp som beror på den får andelen biodrivmedel och flytande biobränslen som producerats eller framställts av vissa råvaror som odlats på jordbruksmark vara högst 7 procent av den totala energianvändningen i transporter. För att främja användningen av biodrivmedel som framställts av sådana råvaror som räknas upp i del A i bilaga IX till RES-direktivet vilken genom ILUC-direktivet fogats till RES-direktivet. ILUC-direktivet har ett riktgivande lägre nationellt mål, som är 0,5 procentenheter av det totala målet 10 procent av den totala energianvändningen i transporter, satts upp för dem. Medlemsstaterna får på grundad anledning avvika från det lägre målet. Medlemsstaterna ska fastställa det lägre målet senast den 6 april 2017.

Genom ILUC-direktivet preciserades reglerna om dubbelräkning av biodrivmedlen. Bidraget från de biodrivmedel som produceras av de råvaror som anges i bilaga IX, som genom ILUC-

RP 17/2017 rd

direktivet fogats till RES-direktivet, anses vara två gånger så stort som deras energiinnehåll (dvs. dubbelräknas) för fullgörandet av det åläggande som fastställs för medlemsstaterna i RES-direktivet, dvs. att fram till år 2020 öka andelen förnybar energi med minst 10 procent av den slutliga energianvändningen i transporter.

Genom ILUC-direktivet ändrades också det hållbarhetskriterium som gäller minskningen av växthusgasutsläpp. Minskningen av växthusgasutsläppen ska vara minst 60 procent, om biodrivmedlen produceras eller framställs i anläggningar som tagits i drift efter den 5 oktober 2015. I fråga om äldre anläggningar höjs kravet från 35 procent till 50 procent vid ingången av 2018.

Genom ILUC-direktivet fogas dessutom nya definitioner till RES-direktivet och medlemsstaternas rapporteringsskyldigheter utökas i viss mån.

Genom ILUC-direktivet ändrades också Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG om kvaliteten på bensin och dieselbränslen (nedan *direktivet om bränslekvalitet*) i enlighet med de ändringar som gjorts i RES-direktivet.

En totalreform av RES-direktivet är aktuell. Målet är att skapa ett ramverk för främjande av förnybar energi fram till 2030. I fråga om regleringen om förnybara energikällor har reformen behandlats närmare i statsrådets skrivelse till riksdagen om Europeiska kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om främjande av användningen av energi från förnybara källor (U 5/2017 rd).

Utvecklingen i andra länder

ILUC-direktivet har i regel ännu inte genomförts i olika medlemsstater, och enligt aktuella uppgifter har direktivet ännu inte införlivats med den nationella lagstiftningen i någon av medlemsstaterna. I de flesta medlemsstater ser genomförandet ut att ske hösten 2017. Endast preliminära uppgifter om de ändringar som ska genomföras i de övriga EU-länderna och i de länder som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet finns tillgängliga. Särskilt frågorna kring de tolkningar och förfaranden som hänför sig till den nya bilaga IX som fogats till RES-direktivet ser ut att vara helt öppna i många länder. Lägesbeskrivningen baserar sig på preliminära uppgifter och läget kan ännu förändras jämfört med det som beskrivs nedan.

I Nederländerna är avsikten att genomförandet ska ske senast i september 2017. Dubbelräkningen av avfall och restprodukter ska slopas år 2018. Till följd av detta ser det ut som om åläggandet angående biodrivmedel skulle minska för år 2020. Avsikten är att ett lägre mål sätts upp för avancerade biodrivmedel. Detta mål ska höjas från 0,2 procent (år 2018) till 0,4 procent (år 2020). Ett tak på 5,0 procent planeras bli infört för biodrivmedel som framställs av åkerbiomassa av viss typ.

I Norge ämnar man genomföra ILUC-direktivet i två etapper. De ändringar som gäller RES-direktivet ska sättas i kraft hösten 2017. Ett tak på 5,5 procent avses bli infört för biodrivmedel som framställs av åkerbiomassa av viss typ. Det är också den nuvarande distributionsskyldighetens nivå i fråga om de biodrivmedel som används inom landsvägstransporter. Dessutom ska ett mål på 1,5 procent för år 2020 uppställas för biodrivmedel som producerats eller framställts av sådana råvaror som räknas upp i del A i bilaga IX.

I Sverige är avsikten att det nationella genomförandet av ILUC-direktivet ska ske inom den utsatta tiden. Enligt aktuella uppgifter finns det inga planer på att sätta upp ett lägre tak för biodrivmedel som framställs av åkerbiomassa av viss typ, men något lägre mål för biodrivme-

RP 17/2017 rd

del som producerats eller framställts av de råvaror som räknas upp i del A i bilaga IX har ännu inte fastställts.

Frankrike håller först nu på att påbörja förberedelserna inför genomförandet av ILUC-direktivet. Målet är att genomförandet ska ske i september 2017.

I Tyskland ämnar man genomföra ILUC-direktivet nationellt i april 2017. I planerna ingår uppsättande av en övre gräns på 5,0 procent för biodrivmedel som framställs av åkerbiomassa av viss typ. Ett lägre mål på 0,05 procent planeras bli uppsatt för biodrivmedel som producerats eller framställts av de råvaror som räknas upp i del A i bilaga IX. Avsikten är att målet ska höjas till 0,5 procent fram till 2025.

I Danmark är avsikten att ILUC-direktivet genomförs nationellt vid ingången av juli 2017. Ett mål på 0,9 procent planeras bli uppsatt för biodrivmedel som producerats eller framställts av sådana råvaror som räknas upp i del A i bilaga IX. Sannolikt kommer inte något lägre tak än det största tillåtna bidraget om 7,0 procent enligt ILUC-direktivet att fastställas för biodrivmedel som framställs av åkerbiomassa av viss typ.

I Estland har RES-direktivet ännu inte införlivats med den nationella lagstiftningen när det gäller hållbarhetskriterierna för biodrivmedel och flytande biobränslen. Detta planeras ske våren 2017. Genomförandet av ILUC-direktivet ska ske efter det eller eventuellt redan delvis samtidigt med det nationella genomförandet av RES-direktivet.

1.3 Bedömning av nuläget

Den nationella regleringen om biodrivmedel och flytande biobränslen är förenlig med RES-direktivet. De ändringar av RES-direktivet i syfte att begränsa indirekt ändring av markanvändningen och de växthusgasutsläpp som följer av dem som gjorts genom ILUC-direktivet förutsätter nationellt genomförande. De viktigaste ändringsbehoven gäller bestämmelserna om leverans av biodrivmedel till konsumtion i lagen om distributionsskyldighet och bestämmelserna om minskning av växthusgasutsläppen i hållbarhetslagen. I samband med dessa ändringar finns det behov att bedöma huruvida bestämmelserna om förhandsbesked behöver utvecklas. Förhandsbesked ska dock också fortsättningsvis betraktas som behövligt ur både distributionsskyldighetens och bränslebeskattningens synvinkel.

Bestämmelserna om överskridande av distributionsskyldigheten i lagen om distributionsskyldighet kräver en skärpning från och med 2019, för att det ska kunna säkerställas att Finland kan fullgöra det åläggande om 10 procents andel av den totala energianvändningen i transporter år 2020 som fastställts för Finland i RES-direktivet. Bestämmelserna om utredning av uppfyllande av hållbarhetskriterierna enligt hållbarhetslagen bör också preciseras. Dessutom bör regleringen om utlämnande av sekretessbelagda uppgifter med stöd av lagen om distributionsskyldighet och hållbarhetslagen till annan myndighet ses över.

Enligt bedömning behöver inte några ändringar göras i lagen om skatt på bränslen med anledning av ILUC-direktivet. Produkterna R och T ska också fortsättningsvis uppfylla hållbarhetskriterierna enligt hållbarhetslagen, och uppfyllandet av hållbarhetskriterierna ska uppvisas i enlighet med den nämnda lagen. Råvaran till produkt T ska också fortsättningsvis bestå av avfall eller restprodukter eller cellulosa av icke-livsmedelskvalitet eller material som består av både cellulosa och lignin.

Harmoniseringen av bestämmelserna om beskattnings- och skatteuppbördsförfaranden som gäller de skatter som Skatteförvaltningen uppbär är aktuell. I detta sammanhang är det också

ändamålsenligt att granska de sanktioner som föreskrivs i lagen om distributionsskyldighet samt förfarandena i samband med dem och räntebestämmelserna.

2 Propositionens målsättning och de viktigaste förslagen

2.1 Målsättning

Propositionens huvudsakliga målsättning är att göra de ändringar av bestämmelserna i lagen om distributionsskyldighet och i hållbarhetslagen som det nationella genomförandet av ILUC-direktivet förutsätter.

2.2 De viktigaste förslagen

I lagen om distributionsskyldighet ska bestämmelserna om distributionsskyldighet i fråga om biodrivmedel preciseras jämfört med nuläget. För att energiinnehållet i biodrivmedel ska kunna räknas dubbelt för uppfyllande av distributionsskyldigheten förutsätts att den råvara som använts nämns i bilagan till lagen. Distributionsskyldigheten ska kompletteras genom att ett lägre mål sätts upp och genom att andelen biodrivmedel som produceras eller framställs av vissa råvaror som odlats på jordbruksmark begränsas. Det föreslås att Energimyndigheten åläggs att meddela beslut om förhandsbesked som hänför sig till dem. Beslutet om förhandsbesked ska iaktas vid tillämpningen av lagen om distributionsskyldighet. Bestämmelserna om överskridande av distributionsskyldigheten ska skärpas från och med 2019. Den mängd som beaktas i distributionsskyldigheten för det följande kalenderåret får vara högst hälften av den energimängd som motsvarar distributionsskyldigheten för det kalenderår då överskridandet skedde. Bestämmelsen om information vid distributionsstället i lagen om distributionsskyldighet ska upphävas.

Kravet på minskning av växthusgasutsläppen enligt hållbarhetslagen ska skärpas. Växthusgasutsläppen ska i fortsättningen minska med minst 60 procent och i fråga om gamla anläggningar, som tagits i drift senast den 5 oktober 2015, med minst 50 procent. I hållbarhetslagen ska också fortsättningsvis finnas bestämmelser om förhandsbesked. Beslutet om förhandsbesked ska iaktas vid tillämpningen av lagen om skatt på bränslen.

Det föreslås att 1 § i lagen om Energimyndigheten ändras så att i paragrafen görs en hänvisning till lagen om distributionsskyldighet. Energimyndighetens uppgifter enligt lagen om distributionsskyldighet hänför sig till beslut om förhandsbesked.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Konsekvenser för miljön

Målet för ILUC-direktivet är att begränsa användningen av sådana biodrivmedel som producerats eller framställts av vissa råvaror som odlats på jordbruksmark och på detta sätt förebygga sådana växthusgasutsläpp som beror på indirekta ändringar i markanvändningen. I Finland har användningen av biodrivmedel som baserar sig på dylika råvaror varit relativt begränsad; den senaste tiden mindre än två procent av energiförbrukningen inom vägtrafiken. Därför kan det största tillåtna bidraget om 7 procentenheter, som fastställts för sådana biodrivmedel, inte anses ha direkta konsekvenser för varken de direkta eller indirekta växthusgasutsläpp som beror på användningen av biodrivmedel i Finland.

Ett ytterligare mål med ILUC-direktivet och dess särskilda lägre mål om 0,5 procentenheter är att främja användningen av sådana biodrivmedel som anses ha små inverknings på indirekta

ändringar i markanvändningen. I Finland har ett sådant lägre mål inte någon praktisk betydelse, eftersom andelen biodrivmedel som räknas till det lägre målet är betydligt större.

ILUC-direktivets enligt bedömning största betydelse ur miljökonsekvenssynvinkel är att man genom bilaga IX, som genom ILUC-direktivet fogats till RES-direktivet, begränsar mängden sådana biodrivmedel på marknaden vilka får räknas dubbelt, särskilt när vissa råvaror som består av avfall och restprodukter används. Dessa begränsningar omfattar en betydande del av sådana i Finland använda biodrivmedel som för närvarande får räknas dubbelt. I princip är det möjligt att en minskning av sådana råvaror som berättigar till dubbelräkning i Finland resulterar, åtminstone på kort sikt, i att den fysiska andelen biodrivmedel ökar för att skyldigheten ska kunna fullgöras. Som helhet betraktat är det dock mycket svårt att bedöma de miljökonsekvenser som medförs av begränsningarna på dubbelräkningen.

De krav som gäller minskningen av växthusgasutsläpp skärps något till följd av ILUC-direktivet, men ändringarna bedöms inte ha några betydande konsekvenser när det gäller utsläpp.

3.2 Ekonomiska konsekvenser

Införandet av ett nytt lägre mål enligt ILUC-direktivet och begränsningen av det största tillåtna bidraget från biodrivmedel och flytande biobränslen som framställts av vissa råvaror som odlats på jordbruksmark bedöms knappast ha några konsekvenser av betydelse för Finland. Detta bedöms inte heller ha några betydande ekonomiska konsekvenser.

Den viktigaste faktorn också ur de ekonomiska konsekvensernas synvinkel är att dubbelräkningen ska slopas i fråga om vissa avfalls- och restproduktsråvaror. Detta sänker marknadsvärdet av de biodrivmedel som producerats eller framställts av råvarorna i fråga. Det kan dock inte presenteras några kvantitativa uppskattningar av de ekonomiska konsekvenserna.

3.3 Konsekvenser för myndigheterna

Energimyndigheten svarar för myndighetsuppgifterna enligt hållbarhetslagen. De ändringar som följer av det nationella genomförandet av ILUC-direktivet medför extra arbete i någon mån för Energimyndigheten. Det är sannolikt att verksamhetsutövarna uppdaterar sina hållbarhetssystem så att de uppfyller de nya kraven. Behoven av ändringar i verksamhetsutövarnas hållbarhetssystem till följd av ILUC-direktivet bedöms dock vara små. Ansökningarna om ändring av hållbarhetssystem och ansökningarna om klassificering av råvarorna kommer sannolikt att resultera i att ansökningarna anhopar sig vid Energimyndigheten. Ansökningarna om klassificering av råvarorna kan dessutom lämna mycket rum för tolkning och förutsätta en helt ny typ av bedömning. Detta kan för sin del göra handläggning av ansökningarna längre.

Utöver handläggningen av ansökningar sysselsätts Energimyndigheten dessutom av behovet att uppdatera sina anvisningar och blanketter till följd av det nationella genomförandet av ILUC-direktivet. Detta stämmer åtminstone på anvisningarna om hållbarhetskriterier för verksamhetsutövare, kontrollörens anvisningar om kontrollen av att hållbarhetssystemet iakttas och anvisningar om processen i samband med olika ansökningsförfaranden. Energimyndighetens resursbehov i fråga om förhandsbesked bedöms förbli oförändrat.

Skatteförvaltningen kommer att medföras extra arbete på grund av behovet att revidera anvisningarna och anmälningsblanketterna till följd av ändringarna i lagen om distributionsskyldighet. Extra arbete i någon bedöms kunna medföras också av det att det blir mer invecklat att fullgöra distributionsskyldigheten.

Om de föreslagna ändringarna trädde i kraft redan före den 10 september 2017, skulle anhopningen av ansökningar kunna minska och därmed skulle det finnas mer tid för förberedelserna inför ändringen och för anvisningar.

4 Beredningen av propositionen

4.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial

Arbets- och näringsministeriet tillsatte i december 2015 en arbetsgrupp med uppgift att utreda vilka ändringar i den nationella lagstiftningen som ILUC-direktivet förutsätter och bedöma vilka åtgärder som behövs för att användningen av biodrivmedel kan främjas efter 2020. Olika intressentgrupper och i sammanhanget viktiga företag har haft en bred representation i arbetsgruppen. Arbetsgruppen överlämnade den 2 december 2016 en mellanrapport om det nationella genomförandet av ILUC-direktivet om indirekt ändring av markanvändning. Propositionen har beretts med hänsyn tagen till arbetsgruppens förslag.

4.2 Remissyttranden och hur de har beaktats

Utlåtande begärdes om propositionsutkastet av kommunikationsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, justitieministeriet, finansministeriet, miljöministeriet, Energimyndigheten, Skatteförvaltningen, Bioenergia ry, Finlands Näringsliv EK, Finsk Energiindustri rf, Skogsindustrin rf, Finlands gasförening samt av Olje- och biodrivmedelsbranschen rf. Begäran om utlåtande skickades ut den 20 december 2016, och tiden för utlåtande löpte ut den 31 januari 2017. Arbets- och näringsministeriet publicerade dessutom ett meddelande om remissförfarandet.

Sammanlagt 13 remissyttranden avgavs. Remissorganen var huvudsakligen nöjda med propositionsutkastet. I utkastet till bestämmelser om förhandsbesked föreslogs ändringar. Den viktigaste av dem var behållandet av bestämmelserna om förhandsbesked i hållbarhetslagen när det gäller bränslebeskattningen. Förslaget att lagarna skulle träda i kraft redan före den sista dagen av tidsfristen, dvs. den 10 september 2017, fick understöd. Dessutom föreslogs några preciseringar i motiveringarna och förslagen till bestämmelser.

Lagförslaget reviderades så att det i hållbarhetslagen också fortsättningsvis föreskrivs om förhandsbesked som gäller bränslebeskattningen och att förhandsbeskedet enligt lagen om distributionsskyldighet inte gäller bränslebeskattningen. Lagarna föreslås träda i kraft den 3 juli 2017. Några klagörande preciseringar har dessutom gjorts i motiveringarna och förslagen till bestämmelser, dock inte sådana som skulle strida mot RES-direktivet eller de ändringar i det som gjorts genom ILUC-direktivet.

5 Samband med andra propositioner

Det nationella genomförandet av direktivet om bränslekvalitet och de ändringar i det som gjorts genom ILUC-direktivet förbereds som bäst. Det lagförslag som är under beredning innehåller en hänvisning till hållbarhetslagen. Avsikten är att en regeringsproposition med förslag till en lag om minskning av växthusgasutsläppen från vissa bränslen under deras livscykel lämnas till riksdagen under vårsessionen 2017.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport

2 §. Definitioner. I bilaga III till RES-direktivet föreskrivs det om energiinnehållet i transportdrivmedel. Det föreslås att värmevärdet för biometanol korrigeras i 1 mom. 6 punkten k- underpunkten i enlighet med bilaga III till RES-direktivet så att det är 16 megajoule per liter. Till 6 punkten föreslås dessutom en ny m-underpunkt, där det föreskrivs att värmevärdet för bioflytgas är 46 megajoule per kilogram. Värmevärdet i fråga motsvarar det värmevärde för flytgas som anges i Statistikcentralens klassificering av bränslen. Bioflytgas är ett biobränsle i enlighet med 4 § 5 punkten i hållbarhetslagen. Inga övriga ändringar föreslås i underpunkterna.

4 §. Behöriga myndigheter och tystnadsplikt. Paragrafens 1 mom. motsvarar 4 § 1 mom. i lag 1188/2016.

Paragrafens 2 mom. föreslås bli kompletterat så att Skatteförvaltningen, trots sekretessbestämmelserna, får lämna uppgifter som den erhållit vid utförandet av uppdrag enligt denna lag till arbets- och näringsministeriet också för att ministeriet ska kunna bereda och genomföra energi- och klimatpolitiska mål. När mål och incitament sätts upp för biodrivmedel och deras effekter bedöms, behövs detaljerad information om de råvaror till biodrivmedel som använts samt om deras andelar och ursprung.

Till paragrafen föreslås bli fogat ett nytt 3 mom. som handlar Energimyndigheten. Det föreslås att Energimyndigheten ska sköta de uppgifter som gäller förhandsbesked. Bestämmelser om uppgifterna ska utfärdas i 5 a §. På Energimyndigheten tillämpas lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). Energimyndigheten får dock trots sekretessbestämmelserna lämna ut uppgifter som myndigheten har fått vid utförande av uppdrag enligt denna lag till Skatteförvaltningen för verkställandet av och tillsynen över beskattningen och för skötseln av uppgifter enligt denna lag samt till arbets- och näringsministeriet för skötseln av uppgifter enligt 2 mom.

5 §. Leverans av biodrivmedel till konsumtion. Det föreslås att 2 mom. ändras och att till paragrafen fogas nya 4 och 5 mom. Genom ändring av 2 mom. genomförs ny artikel 3.4 f andra stycket i RES-direktivet och beaktas att artikel 21 i RES-direktivet, som innehöll en bestämmelse som motsvarade nuvarande 5 § 2 mom., har upphävts genom ILUC-direktivet. Genom 4 mom. genomförs ny artikel 3.4 e andra stycket och genom 5 mom. ny artikel 3.4 d andra stycket i RES-direktivet.

Enligt 2 mom. ska Energiinnehållet i ett biodrivmedel räknas dubbelt vid uppfyllandet av distributionsskyldigheten enligt 1 mom., om drivmedlet har framställts av sådana råvaror som nämns i bilagan. Till följd av ändringen ska de råvaror som berättigar till dubbelräkning specificeras noggrannare. En stor del av de råvaror som nuförtiden berättigar till dubbelräkning, dvs. råvaror som klassificeras som avfall, restprodukter, cellulosa från icke-livsmedel eller material som innehåller både cellulosa och lignin, omfattas av dubbelräkning också i framtiden. Sådana råvaror som nämns i underpunkterna b—d, f och o i den nya bilagans del A är exempelvis avfall och särskilt i underpunkt o sådana råvaror som redan nu klassificeras som avfall. Cellulosa från icke-livsmedel nämns i del A underpunkt p och material som innehåller både cellulosa och lignin i del A underpunkt q i bilagan. Enskilda råvaror som hör till processavfall (exempelvis fettsyradestillat) och som nuförtiden i betydande utsträckning används i de

RP 17/2017 rd

biodrivmedel som levereras till konsumtion i Finland ser ut att bli lämnade utanför dubbelräkningen.

Enligt 4 mom. 1 punkten ska 0,5 procentenheter av distributionsskyldigheten uppfyllas med biodrivmedel som framställts av de råvaror som nämns i del A i bilagan. Enligt 2 mom. kan till uppnåendet av detta lägre mål också användas biodrivmedel som producerats eller framställts av sådana råvaror som Energimyndigheten genom sitt beslut, som fattats med stöd av hållbarhetslagen, har definierat som avfall, restprodukter, cellulosa från icke-livsmedel eller material som innehåller både cellulosa och lignin. En ytterligare förutsättning är då att råvaran i fråga har använts i en befintlig anläggning före den 9 september 2015. Produktionsanläggningen kan vara belägen också någon annanstans än Finland. Syftet med bestämmelsen är att trygga sådana investeringar i biodrivmedelsproduktion som gjorts före ILUC-direktivets ikraftträdande.

När det lägre målet enligt 4 mom. tillämpas, räknas det faktiska energiinnehållet i biodrivmedlen, och regeln om dubbelräkning i 2 mom. tillämpas inte.

Enligt 5 mom. är det möjligt att uppfylla högst 7 procent av distributionsskyldigheten med biodrivmedel som producerats eller framställts av vissa råvaror som odlats på jordbruksmark. Ett biodrivmedel anses höra till denna grupp, om den har producerats av stärkelsesrika grödor, av sockerväxter och av oljegrödor eller av grödor som odlas som huvudgrödor för i första hand energiändamål på jordbruksmark. Målet är att begränsa indirekta ändringar i markanvändning och växthusgasutsläpp som beror på dem. Med stärkelsesrika grödor enligt en ny artikel 2.2 q i RES-direktivet avses närmast spannmål, knölväxter, rotfrukter och stamknölar. Grödor betraktas som stärkelsesrika grödor oavsett om hela växten eller enbart kornen används.

Biodrivmedel som producerats eller framställts av sådana råvaror som nämns i 5 mom. ska dock inte beaktas vid tillämpningen av det största tillåtna bidraget om 7 procent, om det är fråga om en råvara som nämns i bilagan. Avsikten är inte att begränsa utnyttjandet av biodrivmedel som framställts av de råvaror som nämns i bilaga vid uppfyllandet av distributionsskyldigheten. Det största tillåtna bidrag som föreskrivs i 5 mom. gäller inte heller sådana biodrivmedel som har producerats eller framställts av andra råvaror än vissa sådana råvaror som har odlats på jordbruksmark, oberoende av om råvaran i fråga är en råvara som nämns i bilagan eller inte.

Enligt ILUC-direktivet beräknas i fråga om det åläggande beträffande förnybar energi i transporter som fastställts för medlemsstaterna, vilket är 10 procent år 2020 för samtliga medlemsstater, det högsta tillåtna bidraget om 7 procentenheter för biodrivmedel och producerats eller framställts av vissa råvaror som odlats på jordbruksmark från den totala energianvändningen i transporter. I fråga om det nationella åläggandet för medlemsstaterna beträffande förnybar energi, som för Finlands del är 38 procent år 2020, får enligt ILUC-direktivet dessutom den sammanlagda mängden energi i biodrivmedel och flytande biobränslen som produceras eller framställs av vissa råvaror som odlas på jordbruksmark högst motsvara 7 procent av den totala energianvändningen i transporter. Den begränsning som föreskrivs i lagen om distributionskyldighet gäller endast flytande biobränslen, men inte gasformiga biodrivmedel eller flytande biobränslen inom transporter, eftersom dessa inte omfattas av distributionsskyldigheten. Gasformiga biodrivmedel eller flytande biobränslen som produceras eller framställs av vissa råvaror som odlas på jordbruksmark har just ingen betydelse i Finland. Av denna anledning kan det åläggande som i ILUC-direktivet fastställts för Finland fullgöras, trots att det största tillåtna bidraget enligt 5 mom. endast gäller biodrivmedel. Om andelen flytande biobränslen som produceras eller framställs av råvaror vilka odlas på jordbruksmark ökade i Finland, skulle det vara på sin plats att revidera den procentandel som anges i 5 mom. för att det sam-

manlagda bidraget från biodrivmedel och flytande bibränslen inte ska överskrida 7 procent av den totala energianvändningen i transporter.

5 a §. Förhandsbesked. I den nya 5 a § föreslås bestämmelser om förhandsbesked som hänför sig till tillämpningen av 5 § 2, 4 och 5 mom. Energimyndigheten föreslås sköta de uppgifter som gäller förhandsbeskedet. Bestämmelserna motsvarar bestämmelserna i 38 § och 40 § 2 mom. i hållbarhetslagen, men enligt den ändring som föreslås i 38 § 1 mom. i hållbarhetslagen ska inga förhandsbeslut om dubbelräkning längre fattas på basis av hållbarhetslagen. Avfall, restprodukter, cellulosa av icke-livsmedelskvalitet och material som innehåller både cellulosa och lignin, vilka nämns i 38 § i hållbarhetslagen, utgör enligt den ändring som gjorts i ILUC-direktivet inte länge någon grund för dubbelräkning.

Enligt 1 mom. kan Energimyndigheten på ansökan besluta ge ett förhandsbesked om huruvida det är fråga om en råvara som avses i 5 §. Ansökan ska kunna göras av distributören eller en verksamhetsutövare som avses i 4 § 9 punkten i hållbarhetslagen, men ansökningsrätten ska vara begränsad. En ansökan från en distributör kan omfatta endast sådana råvaror som används i produktionen eller framställningen av biodrivmedel som är avsedda för fullgörande av distributörens egen distributionsskyldighet. En ansökan från en verksamhetsutövare kan omfatta endast sådana råvaror som verksamhetsutövaren använder eller ämnar använda vid sin egen produktion och egen framställning av biodrivmedel.

Enligt 2 mom. ska ansökan innehålla uppgifter om den råvara som används och de detaljerade planerna för användning av den samt den utredning som behövs för att ärendet ska kunna bedömas och avgöras. En ansökan ska kunna lämnas in när distributören eller verksamhetsutövaren till sitt förfogande har tillräckligt noggranna uppgifter om råvaran och om planen för användning av den.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om giltigheten för ett beslut om förhandsbesked och om återkallelse av beslutet på motsvarande sätt som i 38 § 3 mom. i hållbarhetslagen. Återkallelse av beslut kan komma i fråga om det föreligger särskilda skäl därtill, exempelvis om EU-bestämmelserna har ändrats.

I 4 mom. föreslås bestämmelser om iakttagande av ett beslut om förhandsbesked på motsvarande sätt som i 40 § 2 mom. i hållbarhetslagen. Energimyndigheten ska dessutom enligt förslaget kunna besluta att beslutet om förhandsbesked ska iakttas även om det har överklagats, om inte fullföljdsdomstolen bestämmer något annat. Endast en distributör eller verksamhetsutövare som beslutet om förhandsbesked riktar sig till kan anses ha en sådan ställning som part som avses i 11 § i förvaltningslagen (343/2003). Enligt 6 § i förvaltningsprocesslagen (586/1996) får ändring i ett beslut sökas av den som beslutet avser eller vars rätt, skyldighet eller fördel direkt påverkas av beslutet. En konkurrent kan dock genom att inleda en process för ändringssökande försöka fördröja att beslutet vinner laga kraft, fastän konkurrenten inte kan anses ha rätt till ändringssökande i saken. Särskilt med tanke på sådana situationer ska Energimyndigheten ha möjlighet att besluta att beslutet om förhandsbesked ska iakttas trots ändringssökande.

I 5 mom. föreskrivs om ett bemyndigande att utfärda förordning.

Enligt det nya 3 mom. som föreslås i 4 § ska Skatteförvaltningen trots sekretessbestämmelserna få information om Energimyndighetens beslut om förhandsbesked, när erhållandet av information är motiverat med tanke på verkställande av beskattningen och skattekontrollen eller utförandet av de uppgifter som avses i lagen om distributionsskyldighet. Enligt 10 § i förvaltningslagen ska Energimyndigheten dessutom inom ramen för sin behörighet och i den omfattning ärendet kräver på andra myndigheters begäran bistå dessa i skötsel av en förvaltnings-

uppgift, och även i övrigt sträva efter att främja samarbetet mellan myndigheterna. Förvaltningslagens bestämmelse om samarbetet mellan myndigheterna kan komma att äga tillämpning särskilt i sådana situationer där något beslut om förhandsbesked inte finns, men Energimyndighetens sakkunskap behövs vid tillämpningen av 5 §.

5 b §. Överskridande av distributionsskyldigheten. I artikel 3.4 i RES-direktivet fastställs för samtliga medlemsstater ett gemensamt bindande åläggande enligt vilket 10 procent av varje medlemsstats energianvändning i transporter senast år 2020 ska täckas med energi från förnybara energikällor. Den förnybara energi som används för transportändamål består av vätskeformiga eller gasformiga biobränslen som framställs av biomassa och av den elektricitet från förnybara energikällor som används i elbilar och spårtrafik. Paragrafen föreslås bli ändrad så att fullgörandet av detta åläggande säkerställs nationellt. Distributören ska inte längre ha möjlighet att utan begränsning beakta hela den överskridande delen vid beräkningen av distributionsskyldigheten för följande kalenderår. Den mängd som överförs får vara högst hälften av den energimängd som motsvarar distributionsskyldigheten för det kalenderår då överskridandet skedde.

7 §. Anmälningsskyldighet. Det föreslås att 3 mom. kompletteras så att också en uppgift om andelen sådana biodrivmedel som avses i 5 § 4 och 5 mom. ska lämnas i anmälan.

13 §. Ändringssökande. De föreslås att 1 mom. kompletteras så att ändring av ett beslut som Energimyndigheten meddelat med stöd av denna lag söks på samma sätt som ändring i ett beslut som arbets- och näringsministeriet meddelat. Energimyndigheten ska enligt 5 a § ha till uppgift att handlägga och avgöra ansökningarna om förhandsbesked. Med tanke på ärendets art och rättsskyddet kan det inte anses finnas behov att i sådana beslut söka ändring genom direkta besvär hos förvaltningsdomstolen. Det finns inte heller något hinder för att införa en bestämmelse om besvärstillstånd med beaktande av, utöver sakens art och betydelse, dessutom också det att de rättsmedel som föregår högsta förvaltningsdomstolen kan betraktas som tillräckliga.

I fråga om beslut där Energimyndigheten har vägrat lämna förhandsbesked får dock inte omprövning begäras eller ändring sökas genom besvär. Förbudet mot ändringssökande motsvarar det förbud som föreskrivs i skattelagstiftningen. Enligt 104 § 4 mom. i punktskattelagen får exempelvis omprövning av ett förhandsavgörande inte begäras och beslutet får inte heller överklagas genom besvär.

14 §. Kvalitetskrav för drivmedel. Paragrafen motsvarar 1 mom. i den nuvarande paragrafen. Bestämmelsen om skyldigheten att lämna information vid försäljningsställena i 2 mom. föreslås bli upphävd och paragrafens rubrik bli ändrad på motsvarande sätt. Artikel 21 i RES-direktivet, vars första stycke innehöll en bestämmelse om information vid försäljningsställena, har upphävts genom ILUC-direktivet.

14 a §. Avgifter. I 1 mom. föreslås en informativ hänvisning till lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992), på basis av vilken bl.a. de allmänna grunderna för Energimyndighetens avgiftsbelagda prestationer och beloppet av avgifterna samt andra grunder för avgifter som tas in för hissäkerhetsmyndighetens prestationer bestäms.

Avgifterna och kostnaderna enligt denna lag är med stöd av 2 mom. direkt utsökbara, och bestämmelser om indrivning av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007). Således är exempelvis avgiften för Energimyndighetens beslut om förhandsbesked direkt utmättningsbar.

Bilaga. Biodrivmedelsråvaror. Den nya bilagan motsvarar till sitt innehåll bilaga IX som fogats till RES-direktivet genom ILUC-direktivet. Underpunkterna r—t i del A ska dock inte inkluderas i bilagan, eftersom de drivmedel som avses i underpunkt r, den avskiljning av koldioxid som avses i underpunkt s och de bakterier som avses i underpunkt t inte hör till tillämpningsområdet för lagen om distributionsskyldighet. Dessa beaktas dock i RES-direktivets åläggande för 2020 om 10 procents andel av förnybar energi i transporter och i det åläggande om 38 procents andel av förnybar energi som fastställts för Finland. Underpunkterna p och q i del A i den nya bilagan ska preciseras så att man samtidigt genomför de definitioner som fogats till artiklarna 2 r och 2 s andra stycket i RES-direktivet som genomförts med ILUC-direktivet.

Vid tillämpningen av bilagan ska i enlighet med artikel 3.4 e andra stycket i RES-direktivet som ändrats genom ILUC-direktivet behörigen beaktas den avfallshierarki som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG om avfall och om upphävande av vissa direktiv (nedan *avfallsdirektivet*) samt dess bestämmelser om livscykelänkandet när det gäller uppkomsten av avfall av olika slag och de totala följderna av avfallshantering. Om prioriteringsordningen inom avfallshantering föreskrivs nationellt i 8 § i avfallslagen (646/2011). I första hand ska mängden av och skadligheten hos det avfall som verksamheten ger upphov till minskas. Om avfall emellertid uppkommer, ska avfallsinnehavaren i första hand förbereda avfallet för återanvändning och i andra hand materialåtervinna det. Är materialåtervinning inte möjlig, ska avfallsinnehavaren återvinna avfallet på något annat sätt, exempelvis som energi. Om avfallet inte kan återvinnas ska det bortskaffas. Framställningen av bränsle av avfallet jämförs i avfallshierarkin med utnyttjandet av det som energi.

Medlemsstaterna ska i princip iaktta prioriteringsordningen i lagstiftningen och -politiken om hindrande av uppkomsten av avfall och avfallshantering. I artikel 4.2 i avfallsdirektivet och i 8 § i avfallslagen ingår dock en möjlighet att avvika från avfallshierarkin, om detta enligt livscykelänkandet kan anses motiverat med hänsyn till de totala konsekvenserna av generering och hantering av avfall. Det viktiga är att medlemsstaterna, när de tillämpar avfallshierarkin, vidtar åtgärder för främjande av sådana alternativ som ger det bästa totalresultatet för miljön. Förutsättningarna för avvikelser från prioriteringsordningen ska bedömas på basis av övergripande analys och en inbördes prövning av flera olika följder. Livscykelänkandet är inte bundet vid en viss bedömningsmetod, utan den bedömningen av de totala följderna kan göras på ett sätt som är tillförlitligt och som bäst lämpar sig för fallet. Vid bedömningen kan som en central faktor också beaktas verksamhetens betydelse för fullgörandet av de ålägganden som fastställts inom energi- och klimatpolitiken som är bindande för Finland.

I del A i bilagan uppräknas de råvaror vars bidrag till målet för distributionsskyldighet med stöd av 5 § 2 mom. ska räknas dubbelt jämfört med deras energiinnehåll och de råvaror av vilka producerade eller framställda biodrivmedel med stöd av 5 § 4 mom. 1 punkten anses bidra till det lägre målet för distributionsskyldighet. I del B i bilagan uppräknas de råvaror vars bidrag till målet för distributionsskyldighet med stöd av 5 § 2 mom. ska räknas dubbelt jämfört med deras energiinnehåll.

Det är möjligt att bidra till fullgörandet av distributionsskyldigheten också med andra råvaror än de som räknas upp i bilaga. Enligt 2 § 1 mom. 1 punkten i lagen om distributionsskyldighet kommer alla flytande biodrivmedel som producerats eller framställts av biomassa i fråga.

Bestämmelser om sådan separat insamling och materialåtervinning som avses i del A underpunkt b i bilagan finns i 14 § i statsrådets förordning om avfall (179/2012), nedan *avfallsförordningen*. Genom bestämmelsen har de återvinningsmål som sätts upp i artikel 11.2 a i avfallsdirektivet genomförts nationellt. Tillämpningsområdet för del A underpunkt b i bilagan ska omfatta biomassafraktioner som uppkommer vid den mekanisk-biologiska behandlingen

av blandat kommunalavfall, men det ska inte omfatta sådant källsorterat hushållsavfall som består av trä, papper och kartong.

Enligt del A underpunkt c i bilagan avses med bioavfall biologiskt nedbrytbart livsmedels- och köksavfall från hushåll, restauranger, catering och detaljhandelslokaler och jämförbart avfall från livsmedelsindustrin samt biologiskt nedbrytbart trädgårds- och parkavfall. Genom bestämmelsen har artikel 3.4 i avfallsdirektivet genomförts nationellt. I underpunkt c hänvisas det dessutom till 6 § 1 mom. 10 a-punkten i avfallslagen. Genom denna har definitionen på separat insamling enligt artikel 3.11 i avfallsdirektivet genomförts nationellt. I Finland samlas bioavfallet in från hushållen ofta tillsammans med bioavfallet från andra källor. Det separat insamlade bioavfallet kan enligt vid tolkning anses höra till tillämpningsområdet för underpunkt c, varvid det utöver det egentliga bioavfallet från hushållen dessutom ska omfatta bioavfallet från andra källor.

Del A underpunkt d och del B i bilagan handlar om biomassafraktioner av industriellt avfall som inte lämpar sig för användning i livsmedels- och foderkedjan. För deras del är avsikten att sträva efter en så optimal tolkning som möjligt med tanke på direktivets mål, med beaktande av bl.a. teknisk-ekonomiska aspekter och de hälsorisker som begränsar biomassornas användning i livsmedels- och foderkedjan.

I del A underpunkt p i bilagan nämns cellulosa av icke livsmedel, och underpunkten preciseras i enlighet med artikel 2 s andra stycket i RES-direktivet som ändrats genom ILUC-direktivet. Gräsväxter har inte uttryckligen nämnts, men det kan anses att de omfattas av tillämpningsområdet för denna underpunkt.

1.2 Lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen

4 §. Definitioner. I 3 punkten föreslås närmare definiering av restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk. Sådana restprodukter är restprodukter som direkt genereras inom verksamheterna i fråga. Som restprodukter som direkt genereras inom verksamheterna betraktas inte restprodukter från relaterad industri eller bearbetning vilka dock är restprodukter. Genom ändringen genomförs den precisering som fogats till artikel 2 v andra stycket i RES-direktivet. Med stöd av 5 § i hållbarhetslagen tillämpas de i 7—9 § angivna hållbarhets-kriterierna på andra råvaror än avfall och restprodukter.

6 §. Minskning av växthusgasutsläpp. Det föreslås att 1 mom. ändras så att det motsvarar bestämmelserna i det ändrade första stycket i artikel 17.2 i RES-direktivet. Såväl biodrivmedel som flytande biobränslen ska under deras livscykel medföra en minskning av växthusgasutsläppen minst 60 procent i förhållande till växthusgasutsläppen om fossila bränslen i stället hade använts. Kriteriet för minskning av växthusgasutsläppen skärps jämfört med nuläget.

I 2 mom. görs en precisering att avfall och rester som används som råvara till biodrivmedel och flytande biobränsle inte anses ge upphov till växthusgasutsläpp under livscykeln innan de insamlas. Bestämmelsen motsvarar tredje stycket under punkt 18 i del C i bilaga V till RES-direktivet.

31 §. Rapport om uppfyllande av hållbarhetskriterierna. Det föreslås att 1 och 2 mom. kompletteras så att rapporten om uppfyllande av hållbarhetskriterierna även ska omfatta sådana biodrivmedelspartier och partier av flytande biobränsle som verksamhetsutövaren producerat eller framställt i Finland under ett kalenderår. Nuförtiden omfattar rapporteringsskyldigheten endast sådana partier biodrivmedel och flytande biobränslen som verksamhetsutövaren frisläppt för konsumtion. Den skyldighet som åläggs medlemsstaterna i artikel 18.3 i RES-direktivet förutsätter att regleringen kompletteras.

Paragrafens 1 mom. ska dessutom ändras så att rapporten om uppfyllandet av hållbarhetskriterierna ska lämnas till Energimyndigheten först före utgången av mars månad året efter det aktuella kalenderåret. Detta ger verksamhetsutövarna en månads extra tid för att sammanställa rapporten.

33 §. Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter till andra myndigheter. I paragrafens inledande stycke ändras ämbetsverkets namn Energimarknadsverket till Energimyndigheten. Verket ändrade namn den 1 januari 2014. I 2 punkten byts ordet tullmyndigheterna ut mot Skatteförvaltningen. Tullmyndighetens uppgifter i samband med beskattningen och de uppgifter som föreskrivs i lagen om distributionsskyldighet överfördes till Skatteförvaltningen den 1 januari 2017. Paragrafens 5 punkt föreslås dessutom bli kompletterat så att Energimyndigheten oberoende av sekretessbestämmelserna får lämna uppgifter som den erhållit i samband med skötseln av uppgifter som avses i denna lag till arbets- och näringsministeriet också för att ministeriet ska kunna bereda och genomföra energi- och klimatpolitiska mål. Motiveringarna är desamma som till ändringen av 4 § i lagen om distributionsskyldighet. Paragrafens 1, 3 och 4 punkt ska förbli oförändrade.

38 §. Förhandsbesked. Paragrafens 1 mom. föreslås bli ändrad så att förhandsbeskedet inte längre ska gälla tillämpningen av lagen om distributionsskyldighet. Enligt ILUC-direktivet baserar sig dubbelräkningen inte längre på det att som råvara används avfall, restprodukter, cellulosa av icke livsmedel eller material som innehåller både cellulosa och lignin. Enligt lagen om skatt på bränslen är det också fortsättningsvis fråga om en T-produkt när ovannämnda råvaror används. Dessutom föreslås det att 1 mom. preciseras så att ansökan endast kan inlämnas av verksamhetsutövaren, vilket motsvarar gällande praxis.

1.3 Lagen om Energimyndigheten

1 §. Uppgifter. Det föreslås att i 2 mom. ändras 15 punkten så och att man där hänvisar till lagen om distributionsskyldighet. Den nuvarande 15 och 16 punkten blir då 16 och 17 punkten.

2 Närmare bestämmelser

Med stöd av 5 a § 5 mom. i lagen om distributionsskyldighet får närmare bestämmelser om ansökan om förhandsbesked vid behov utfärdas genom förordning av statsrådet. För tillfället förbereds inga närmare bestämmelser.

3 Ikraftträdande

Lagarna om ändring av lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport, av lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen och av lagen om Energimyndigheten föreslås träda i kraft den 3 juli 2017. Enligt artikel 4.1 i ILUC-direktivet ska ändringarna av RES-direktivet genomföras nationellt senast den 10 september 2017. Den tidigare tidpunkten för det nationella genomförandet lämnar extra tid för de distributionsskyldiga, verksamhetsutövarna samt för Energimyndigheten och Skatteförvaltningen för att förbereda sig på ändringar som med stöd av övergångsbestämmelserna ska tillämpas delvis från och med ingången av 2018.

Med stöd av övergångsbestämmelsen i lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport ska på biodrivmedel som levererats till konsumtion år 2017 och på deras hållbarhetskriterier tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av lagen, bland vilka de viktigaste är med stöd av 5 § och 5 § 3 mom. i lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport också bestämmelserna i 2 och 3 kap. i lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen. Minskningen av växthusgasutsläpp ska vara 50 procent för hela året 2017,

RP 17/2017 rd

oberoende av den tidpunkt då anläggningen tagits i drift. En ändring mitt under 2017 skulle vara besvärlig att genomföra i praktiken, eftersom distributionsskyldigheten är specifik för varje år och partier av biodrivmedel som består av olika råvaror levereras hela tiden till konsumtion. Tillämpningen av ändringarna i praktiken förutsätter delvis också att Energimyndigheten med stöd av den nya 5 a § fattar behövliga beslut om förhandsbesked med stöd av de nya bestämmelserna och att verksamhetsutövarna ändrar verksamhetsutövarens hållbarhetssystem enligt hållbarhetslagen så att det överensstämmer med de nya bestämmelserna.

Med stöd av övergångsbestämmelsen i lagen om ändring av lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport ska enligt 5 § 1 mom. på biodrivmedel som på grund av överskridande av distributionsskyldigheten år 2017 överförs till följande år tillämpas bestämmelsen om dubbelräkning enligt det 5 § 2 mom. som gällde vid ikraftträdandet av denna lag, trots att det då handlar om uppfyllande av distributionsskyldigheten för 2018. Det skulle vara rätt krångligt i praktiken att på ett parti som överförts till 2018 tillämpa två bestämmelser om dubbelräkning som avviker från varandra.

Med stöd av övergångsbestämmelsen i lagen om ändring av lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport ska bestämmelserna i 5 § 4 och 5 mom. samt den anmälningsskyldighet enligt 7 § 3 mom. som hänför sig till dem, tillämpas på biodrivmedel som levererats till konsumtion år 2020 och efter det. Övergångsbestämmelsen är förenlig med de nya artiklarna 3.4 d andra stycket och 3.4 e andra stycket i RES-direktivet som ändrats genom ILUC-direktivet.

Med stöd av övergångsbestämmelsen i lagen om ändring av lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport tillämpas den 5 b § som gällde vid ikraftträdandet av denna lag på biodrivmedel som levereras till konsumtion före år 2019. Från och med 2019 begränsas beaktandet av den överskridande delen vid beräkningen av distributionsskyldigheten för följande år. Då är exempelvis andelen biobränsle som faktiskt levereras till konsumtion år 2020 minst 10 procent, och fullgörandet av det åtagande angående andelen förnybar energi i transporterna som EU satt upp för Finland äventyras inte.

Med stöd av övergångsbestämmelsen i lagen om ändring av lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen tillämpas inte kravet enligt 6 § 1 mom. på minskning av växthusgasutsläppen, om biodrivmedlet eller det flytande biobränslet har producerats eller framställts vid en anläggning som tagits i drift senast den 5 oktober 2015. En anläggning anses ha varit i drift om där faktiskt har skett produktion eller framställning av biodrivmedel eller flytande biobränsle. I det fallet ska minskningen av växthusgasutsläpp vara minst 50 procent. Bestämmelsen motsvarar artikel 17.2 i RES-direktivet som ändrats genom ILUC-direktivet. Nationellt ska dock inte kravet på en minskning av växthusgasutsläppen med 35 procent under tiden från den 10 september till den 31 december 2017 inte tillämpas. Med tanke på de energi- och klimatpolitiska målen är det motiverat att kravet på minskning av växthusgasutsläppen kvarstår vid 50 procent och att det inte sänkts till 35 procent för en period av några månader. En ändring som sker mitt under 2017 skulle vara mycket svår att genomföra i praktiken också ut distributionsskyldighetens synvinkel, eftersom distributionsskyldigheten är specifik för varje år och partier av biodrivmedel som består av olika råvaror hela tiden levereras till konsumtion. Det ifrågavarande lagrummet i ILUC-direktivet baserar sig på artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, på basis av vilken en medlemsstat av skäl som gäller miljöskyddet kan hålla i kraft nationella bestämmelser om medlemsstaten till kommissionen anmäler bestämmelserna och grunderna för deras fortsatta giltighet.

Med stöd av övergångsbestämmelsen i lagen om ändring av lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen ska de ansökningar om förhandsbesked som gäller tillämpningen av lagen om distributionsskyldighet och som är anhängiga när denna lag träder i kraft behandlas och

avgöras med iakttagande av bestämmelserna i den nya 5 a § i lagen om distributionsskyldighet. Energimyndigheten ska vid behov begära ytterligare upplysningar av sökanden för att det ska vara möjligt för myndigheten att handlägga och avgöra ansökan om förhandsbesked i enlighet med 5 a § i lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport. Enligt övergångsbestämmelsen tillämpas dessutom på sådant förhandsbesked som Energimyndigheten gett med stöd av lagen om biodrivmedel och flytande biobränsle och som är giltigt när denna lag träder i kraft de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande. I enlighet med 38 § 3 mom. ska sådana beslut förbli i kraft, och de ska iakttas enligt vad som föreskrivs i 40 § 2 mom.

4 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

I sitt utlåtande (GrUU 12/2013 rd) har grundlagsutskottet konstaterat att de bestämmelser i regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om biodrivmedel och flytande biobränslen samt till vissa lagar som har samband med den (RP 13/2013 rd) som är betydelsefulla i konstitutionellt hänseende berör främst det nationella systemet för kontroll.

De viktigaste ändringar i RES-direktivet som gjorts genom ILUC-direktivet handlar om precisering av bestämmelserna om dubbelräkning samt komplettering av bestämmelserna om andelen förnybar energi i transportererna med ett skilt lägre mål och begränsning av det största tillåtna bidraget från biodrivmedel och flytande biobränslen som producerats och framställts av vissa råvaror som odlats på jordbruksmark. Ändringarna ska genomföras genom de ändringar som föreslås i lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport. Genom ILUC-direktivet skärps också kravet på minskning av växthusgasutsläppen från och med 2018. Ändringen ska genomföras genom den föreslagna ändringen av hållbarhetslagen. Dessutom ska bestämmelserna om överskridande av distributionsskyldigheten i lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport skärpas för att säkerställa att det åläggande om 10 procents andel av förnybar energi av den totala energianvändningen i transporter, som i RES-direktivet satts upp för 2020, ska kunna fullgöras.

När de föreslagna ändringarna bedöms ur konstitutionell synvinkel handlar det om 15 § och 18 § 1 mom. som gäller egendomsskyddet respektive näringsfriheten. Bestämmelserna om dubbelräkning ska i enlighet med det föreslagna 5 § 2 mom. och bilaga som föreslås bli fogad till lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport vara mer exakta och mer noggrant avgränsade än de nuvarande bestämmelserna, vilket för sin del förbättrar förutsägbarheten av myndigheternas verksamhet. De genomförda investeringarna i produktionen av och anläggningarna för biodrivmedel ska skyddas av den övergångsperiod som sträcker sig till ingången av 2018. I fråga om det lägre målet om 0,5 procentenheter och det största tillåtna bidraget om 7 procent från sådana biodrivmedel som producerats eller framställts av vissa råvaror som odlats på jordbruksmark skyddas de av den övergångsperiod som sträcker sig till ingången av 2020. Vid det laget har de distributörer som avses i lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport och de verksamhetsutövare som avses i lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen efter publiceringen av ILUC-direktivet i praktiken haft över 2—4 år på sig att förbereda sig på ändringarna. Dessutom är det möjligt att med stöd av den föreslagna 5 § 4 mom. 2 punkten i lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport bidra till det lägre målet om 0,5 procent för distributionsskyldighet med biodrivmedel som producerats av vissa råvaror, om de före den 9 september 2015 har använts i en befintlig anläggning. Den begränsning i fråga om överskridandet av distributionsskyldigheten som föreslås i 5 b § i lagen om ändring av lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport ska med stöd av övergångsbestämmelsen tillämpas första gången på sådana biodrivmedel som levereras till konsumtion 2019. Också till denna del kan övergångsperioden anses vara tillräckligt lång. Den föreslagna regleringen kan betraktas som acceptabel

RP 17/2017 rd

med tanke på generalklausulen om egendomsskydd i 15 § 1 mom. i grundlagen och näringsfriheten som tryggas 18 § i grundlagen.

På sökande av ändring i beslut om förhandsbesked enligt lagen om distributionsskyldighet tillämpas enligt lagens 13 § förfarandet för omprövning. Omprövningsförfarandet eller utvidgningen av det är principiellt inte förknippat med konstitutionella problem (GrUU 55/2014 rd). I beslut angående ändringssökande som förvaltningsdomstolen meddelat ska enligt 13 § ändring få sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen endast, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Systemet för att söka ändring i förhandsbeslut kan överlag anses garantera både att det finns tillgänglig och tillräcklig rättssäkerhet och att ärendena behandlas så snabbt det går med hänsyn till kravet på rättssäkerhet. Grundlagsutskottet har ansett att under förutsättning att nämnda villkor är uppfyllda är det med hänsyn till 21 § i grundlagen i regel motiverat att tillämpa systemet med besvärstillstånd (GrUU 55/2014 rd).

De lagförslag som ingår i propositionen innehåller inte några sådana inskränkningar av de grundläggande fri- och rättigheterna eller andra författningsrättsliga aspekter som skulle vara problematiska ur grundlagens synpunkt. Därför är det motiverat att anse att lagförslagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport (446/2007) 2 § 1 mom. 6 punkten, 4 §, 5 § 2 mom., 5 b §, 7 § 3 mom., 13 § 1 mom. och 14 §, sådana de lyder, 2 § 1 mom. 6 punkten, 5 § 2 mom. och 5 b § i lag 1420/2010, 4 § och 13 § 1 mom. i lag 1188/2016, 7 § 3 mom. i lag 394/2013 och 14 § i lagarna 1420/2010 och 540/2014, samt *fogas* till 5 §, sådan den lyder i lagarna 1420/2010 och 394/2013, nya 4 och 5 mom. samt till lagen en ny 5 a §, i stället för den 5 a § som upphävts genom lag 394/2013, samt en ny 14 a § och en bilaga som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

6) *energiinnehåll* ett drivmedels nedre värmevärde, när energiinnehållet bestäms anses drivmedlet vara levererat vid en temperatur av 15 grader Celsius; drivmedlen har följande värmevärden angivna i megajoule per liter (MJ/l) eller per kilogram (MJ/kg):

- a) motorbensin 32 MJ/l,
 - b) dieselloja 36 MJ/l,
 - c) biobensin 32 MJ/l,
 - d) bioetanol 21 MJ/l,
 - e) biodiesel (FAME) 33 MJ/l,
 - f) syntetisk biodiesel (BTL) och motsvarande 34 MJ/l,
 - g) bio-ETBE 27 MJ/l, varav biodrivmedlets andel anses vara 37 procent,
 - h) bio-MTBE 26 MJ/l, varav biodrivmedlets andel anses vara 22 procent,
 - i) bio-TABE 29 MJ/l, varav biodrivmedlets andel anses vara 29 procent,
 - j) bio-TAME 28 MJ/l, varav biodrivmedlets andel anses vara 18 procent,
 - k) biometanol 16 MJ/l,
 - l) biogas 50 MJ/kg.
 - m) bioflytgas 46 MJ/kg.
-

4 §

Behöriga myndigheter och tystnadsplikt

Skatteförvaltningen ska övervaka efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som meddelats med stöd av den samt sörja för verkställigheten av lagen. På Skatteförvaltningens befogenheter tillämpas 12 kap. i punktskattelagen.

RP 17/2017 rd

På skyldigheten att hålla de uppgifter och handlingar hemliga som Skatteförvaltningen erhåller med stöd av denna lag tillämpas 66 och 67 § i den upphävda lagen om påförande av accis (1469/1994). Utöver bestämmelserna i 66 § 2 mom. i den lagen får Skatteförvaltningen likväl trots sekretessbestämmelserna lämna uppgifter och handlingar till arbets- och näringsministeriet för att ministeriet ska kunna sköta sina uppgifter enligt denna lag, för beredning och genomförande av energi- och klimatpolitiska mål och för vidarebefordran till den behöriga institutionen inom Europeiska unionen eller något annat organ inom unionen, om detta krävs enligt Europeiska unionens lagstiftning eller enligt någon annan förpliktelse som har samband med Finlands medlemskap i Europeiska unionen.

Energimyndigheten sköter de uppgifter som gäller förhandsbesked. Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) får Energimyndigheten trots sekretessbestämmelserna lämna ut uppgifter som myndigheten har fått vid utförande av uppdrag enligt denna lag till Skatteförvaltningen för verkställandet av och tillsynen över beskattningen och för skötseln av uppgifter enligt denna lag samt till arbets- och näringsministeriet för skötseln av uppgifter enligt 2 mom.

5 §

Leverans av biodrivmedel till konsumtion

Energiinnehållet i ett biodrivmedel ska räknas dubbelt vid uppfyllandet av distributionsskyldigheten, om drivmedlet har framställts av sådana råvaror som nämns i bilagan.

Av distributionsskyldigheten ska 0,5 procentenheter uppfyllas med

- 1) biodrivmedel som producerats eller framställts av sådana råvaror som nämns i del A i bilagan, eller
- 2) biodrivmedel som producerats eller framställts av sådana råvaror som Energimyndigheten med stöd av lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen har definierat som avfall, restprodukter, cellulosa från icke-livsmedel eller material som innehåller både cellulosa och lignin och som före den 9 september 2015 har använts i en befintlig anläggning.

Högst sju procent av distributionsskyldigheten får fullgöras med biodrivmedel som produceras av stärkelserika grödor och av sockerväxter, av oljegrödor och av grödor som odlas som huvudgrödor för i första hand energiändamål på jordbruksmark. Begränsningen tillämpas dock inte om det är fråga om en råvara som nämns i bilagan.

5 a §

Förhandsbesked

Energimyndigheten kan på ansökan besluta ge ett förhandsbesked om huruvida det är fråga om en råvara som avses i 5 §. Ansökan kan göras av en distributör som fullgör eller ämnar fullgöra sin distributionsskyldighet med sådana biodrivmedel som producerats eller framställts av råvarorna i fråga, eller av en i 4 § 9 punkten i lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen avsedd verksamhetsutövare som använder eller ämnar använda råvarorna i fråga vid produktionen eller framställningen av biodrivmedel.

Ansökan ska innehålla uppgifter om råvaran och de detaljerade planerna för användning av den samt den utredning som behövs för att ärendet ska kunna bedömas och avgöras.

Ett lagakraftvunnet beslut om förhandsbesked gäller tills vidare. Energimyndigheten kan återkalla beslutet på grund av att tolkningspraxisen ändrats eller av något annat särskilt skäl.

På yrkande av sökanden ska beslutet iakttas vid tillämpningen av denna lag, om inte den bestämmelse som tillämpats när beslutet meddelades har ändrats eller beslutet har återkallats. Ett beslut som har återkallats ska dock på sökandens begäran iakttas under två kalendermånader

RP 17/2017 rd

från ingången av kalendermånaden efter den då återkallandet delgavs sökanden. Energimyndigheten får dessutom besluta att beslutet ska iakttas trots ändringssökande, om inte fullföljdsdomstolen bestämmer något annat.

Närmare bestämmelser om ansökan om förhandsbesked får utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 b §

Överskridande av distributionsskyldigheten

Om en distributör under ett kalenderår till konsumtion har levererat mer biodrivmedel än vad som föreskrivs i 5 § 1 mom., får distributören beakta den andel som överstiger skyldigheten vid beräkningen av distributionsskyldigheten för det följande kalenderåret. Den mängd som överförs får dock vara högst hälften av den energimängd som motsvarar distributionsskyldigheten för det kalenderår då överskridandet skedde.

7 §

Anmälningsskyldighet

Anmälan ska dessutom innehålla information om hur det har visats att biodrivmedelspartierna uppfyller hållbarhetskriterierna och om andelen sådana biodrivmedel som avses i 5 § 2, 4 och 5 mom.

13 §

Ändringssökande

Omprövning av ett beslut som arbets- och näringsministeriet eller Energimyndigheten har fattat med stöd av denna lag får begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen (434/2003). Det beslut som meddelas med anledning av begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). I fråga om beslut där Energimyndigheten har vägrat lämna förhandsbesked får dock inte omprövning begäras eller ändring sökas genom besvär. Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

14 §

Kvalitetskrav för drivmedel

Den motorbensin och diesellojla med tillsats av biodrivmedel som levereras till konsumtion ska uppfylla de kvalitetskrav för motorbensin och diesellojla som utfärdats med stöd av miljöskyddslagen (527/2014).

14 a §

Avgifter

RP 17/2017 rd

Bestämmelser om de allmänna grunderna för när Energimyndighetens prestationer enligt denna lag är avgiftsbelagda, om de allmänna grunderna för avgiftsbeloppen och om andra grunder för avgifterna finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Avgifterna och kostnaderna enligt denna lag är direkt utsökbara. Bestämmelser om indrivning av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Denna lag träder i kraft den 20 .

På biodrivmedel som levereras till konsumtion år 2017 och på deras hållbarhetskriterier tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag. Om en distributör år 2017 till konsumtion levererar mer biodrivmedel än vad som föreskrivs i 5 § 1 mom., tillämpas på beaktandet av den överskridande andelen vid beräkningen av distributionsskyldigheten för följande kalenderår de bestämmelser i 5 § 2 mom. som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

Bestämmelserna i 5 § 4 och 5 mom. samt den anmälningsskyldighet enligt 7 § 3 mom. som hänför sig till dem tillämpas på biodrivmedel som levereras till konsumtion år 2020 och därefter.

På biodrivmedel som levereras till konsumtion före år 2019 tillämpas de bestämmelser i 5 b § som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

BIODRIVMEDELSRÅVAROR

Del A. De råvaror vars bidrag till uppfyllandet av målet för distributionsskyldighet med stöd av 5 § 2 mom. anses vara två gånger så stort som deras energiinnehåll, och råvaror av vilka är producerade eller framställda biodrivmedel anses med stöd av 5 § 4 mom. 1 punkten bidra till uppfyllandet av det lägre målet för distributionsskyldighet:

- a) alger, om de odlas på land i dammar eller fotobioreaktorer,
- b) biomassafraktioner av blandat kommunalt avfall, dock inte sådant källsorterat hushållsavfall som omfattas av de skyldigheter som gäller separat insamling och återvinning av kommunalt avfall,
- c) biologiskt avfall från privata hushåll och motsvarande avfall som omfattas av separat insamlingskyldighet i enlighet med definitionen i 6 § 1 mom. 10 a-punkten i avfallslagen (646/2011),
- d) biomassafraktioner av industriellt avfall som inte lämpar sig för användning i livsmedels- och foderkedjan, inbegripet råmaterial från detalj- och partihandeln, den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin samt fiske- och vattenbruksnäringen, och med undantag för de råvaror som förtecknas i del B i denna bilaga,
- e) halm,
- f) stallgödsel och avloppsslam,
- g) avloppsslam från palmoljaframställning och tomma palmfruktsklasar,
- h) tallbeck,
- i) råglycerin,
- j) bagass,
- k) press- och jäsningrester från vinframställning,
- l) nötskal,
- m) agnar,
- n) kolvar som rensats från majsgroddarna,
- o) biomassafraktioner av avfall och rester från skogsbruk och skogsbaserad industri såsom bark, grenar, förkommersiell gallring, blad, barr, trädtoppar, sågspån, kutterspån, svartlut, brunlut, fiberslam, lignin och tallolja,
- p) cellulosa från icke-livsmedel, dvs. huvudsakligen sådan råvara bestående av cellulosa och hemicellulosa som har en lägre ligninhalt än material som innehåller både cellulosa och lignin, inklusive restprodukter från livsmedels- och fodergrödor, gräsartade energigrödor med lågt stärkelseinnehåll, energigrödor, industriella restprodukter och material från biologiskt avfall,
- q) annan råvara som består av material som innehåller både cellulosa och lignin, cellulosa och hemicellulosa, såsom biomassa från skog, vedartade energigrödor samt restprodukter och avfall från skogsindustri, exklusive sågtimmer och fanerstockar.

Del B. Råvaror vars bidrag till uppnåendet av målet för distributionsskyldighet med stöd av 5 § 2 mom. anses vara två gånger så stort som deras energiinnehåll:

- a) använd matolja,
- b) animaliska fetter som klassificeras enligt kategorierna 1 och 2 i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter).

2.

Lag

om ändring av lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen (393/2013) 4 § 3 punkten, 6 §, 31 § 1 och 2 mom., 33 § och 38 § 1 mom. som följer:

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

3) *restprodukt* restprodukter från bearbetning samt restprodukter som direkt genereras inom jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk,

6 §

Minskning av växthusgasutsläpp

Såväl biodrivmedel som flytande biobränslen ska under deras livscykel medföra en minskning av växthusgasutsläppen med minst 60 procent i förhållande till växthusgasutsläppen om fossila bränslen i stället hade använts.

Avfall och restprodukter anses inte ge upphov till växthusgasutsläpp under livscykeln innan de samlas in.

31 §

Rapport om uppfyllande av hållbarhetskriterierna

Verksamhetsutövaren ska sammanställa en rapport om uppfyllande av hållbarhetskriterierna i fråga om de partier med biodrivmedel och flytande biobränsle som verksamhetsutövaren har producerat, framställt och frisläppt för konsumtion i Finland under ett kalenderår (*rapport om uppfyllande av hållbarhetskriterierna*) och lämna rapporten till Energimyndigheten före utgången av mars månad året efter det aktuella kalenderåret.

Rapporten om uppfyllande av hållbarhetskriterierna ska innehålla information om råvarorna i de partier med biodrivmedel och flytande biobränslen som avses i 1 mom., uppgift om mängderna biodrivmedel och flytande biobränslen i dessa partier och uppgift om hur det har visats att hållbarhetskriterierna för partierna är uppfyllda. En kopia av granskningsrapporten eller motsvarande uppgifter om granskningen ska fogas till rapporten.

33 §

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter till andra myndigheter

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får Energimyndigheten trots sekretessbestämmelserna lämna ut uppgifter som myndigheten har fått vid utförande av uppdrag enligt denna lag

- 1) till åklagare och polis för att förebygga och utreda brott,
- 2) till Skatteförvaltningen för verkställandet av och tillsynen över beskattningen och för utförande av uppdrag enligt lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport,
- 3) till Trafiksäkerhetsverket för tillsynsuppdrag som avses i lagen om handel med utsläppsrätter för luftfart,
- 4) till statsbidragsmyndigheten för övervakningen av statsunderstöd som avses i 2 § 2 mom.,
- 5) till arbets- och näringsministeriet för beredning och genomförande av energi- och klimatpolitiska mål samt för vidarebefordran till den behöriga institutionen inom Europeiska unionen eller något annat organ inom unionen, om detta krävs enligt Europeiska unionens lagstiftning eller någon annan förpliktelse som har samband med Finlands medlemskap i Europeiska unionen.

38 §

Förhandsbesked

Energimyndigheten kan på verksamhetsutövarens ansökan besluta ge förhandsbesked om huruvida en råvara ska betraktas som avfall, restprodukt, cellulosa från icke-livsmedel eller material som innehåller både cellulosa och lignin vid tillämpningen av lagen om punktskatt på flytande bränslen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Växthusgasutsläppen ska dock med avvikelse från 6 § i denna lag medföra en minskning med minst 50 procent, om biodrivmedlet eller det flytande bibränslet har producerats eller framställts vid en anläggning som inlett sin verksamhet senast den 5 oktober 2015.

De ansökningar om förhandsbesked som är anhängiga vid ikraftträdandet av denna lag och som gäller tillämpningen av lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transporter (446/2007) behandlas och avgörs med iakttagande av bestämmelserna i 5 a § i den lagen. På förhandsbesked som getts av Energimyndigheten och som gäller vid ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

3.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om Energimyndigheten

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Energimyndigheten (870/2013) 1 § 2 mom. 15 och 16 punkten, sådana de
lyder i lag 692/2014, samt
fogas till 1 § 2 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 692/2014, en ny 17 punkt som föl-
jer:

1 §

Uppgifter

Energimyndigheten sköter de uppgifter som föreskrivits för myndigheten i

15) lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport (446/2007),
16) lagen om kompensationsområden för vindkraft (490/2013),
17) lagen om tillståndsförfarandet för energiprojekt av gemensamt intresse inom Europeiska
unionen (684/2014).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 9 mars 2017

Statsminister

Juha Sipilä

Näringsminister Mika Lintilä

1.

Lag

om ändring av lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport (446/2007) 2 § 1 mom. 6 punkten, 4 §, 5 § 2 mom., 5 b §, 7 § 3 mom., 13 § 1 mom. och 14 §, sådana de lyder, 2 § 1 mom. 6 punkten, 5 § 2 mom. och 5 b § i lag 1420/2010, 4 § och 13 § 1 mom. i lag 1188/2016, 7 § 3 mom. i lag 394/2013 och 14 § i lagarna 1420/2010 och 540/2014, samt *fogas* till 5 §, sådan den lyder i lagarna 1420/2010 och 394/2013, nya 4 och 5 mom. samt till lagen en ny 5 a § i stället för den 5 a § som upphävts genom lag 394/2013 samt en ny 14 a § och en bilaga, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

2 §

Definitioner

Definitioner

I denna lag avses med

I denna lag avses med

6) *energiinnehåll* ett drivmedels nedre värmevärde, när energiinnehållet bestäms anses drivmedlet vara levererat vid en temperatur av 15 grader Celsius; drivmedlen har följande värmevärden angivna i megajoule per liter (MJ/l) eller per kilogram (MJ/kg):

- a) motorbensin 32 MJ/l,
- b) dieselloolja 36 MJ/l,
- c) biobensin 32 MJ/l,
- d) bioetanol 21 MJ/l,
- e) biodiesel (FAME) 33 MJ/l,
- f) syntetisk biodiesel (BTL) och motsvarande 34 MJ/l,
- g) bio-ETBE 27 MJ/l, varav biodrivmedlets andel anses vara 37 procent,
- h) bio-MTBE 26 MJ/l, varav biodrivmedlets andel anses vara 22 procent,
- i) bio-TABE 29 MJ/l, varav biodrivmedlets andel anses vara 29 procent,

6) *energiinnehåll* ett drivmedels nedre värmevärde, när energiinnehållet bestäms anses drivmedlet vara levererat vid en temperatur av 15 grader Celsius; drivmedlen har följande värmevärden angivna i megajoule per liter (MJ/l) eller per kilogram (MJ/kg):

- a) motorbensin 32 MJ/l,
- b) dieselloolja 36 MJ/l,
- c) biobensin 32 MJ/l,
- d) bioetanol 21 MJ/l,
- e) biodiesel (FAME) 33 MJ/l,
- f) syntetisk biodiesel (BTL) och motsvarande 34 MJ/l,
- g) bio-ETBE 27 MJ/l, varav biodrivmedlets andel anses vara 37 procent,
- h) bio-MTBE 26 MJ/l, varav biodrivmedlets andel anses vara 22 procent,
- i) bio-TABE 29 MJ/l, varav biodrivmedlets andel anses vara 29 procent,

Gällande lydelse

- j) bio-TAME 28 MJ/l, varav biodrivmedlets andel anses vara 18 procent,
- k) biometanol 18 MJ/l,
- l) biogas 50 MJ/kg.

Föreslagen lydelse

- j) bio-TAME 28 MJ/l, varav biodrivmedlets andel anses vara 18 procent,
- k) biometanol 16 MJ/l,
- l) biogas 50 MJ/kg.
- m) bioflytgas 46 MJ/kg.

4 §

Behöriga myndigheter och tystnadsplikt

Skatteförvaltningen ska övervaka efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt sörja för verkställigheten av lagen. På Skatteförvaltningens befogenheter tillämpas *bestämmelserna* i 12 kap. i punktskattelagen.

På skyldigheten att hålla de uppgifter och handlingar hemliga som Skatteförvaltningen erhåller med stöd av denna lag tillämpas 66 och 67 § i lagen om påförande av accis (1469/1994). Utöver bestämmelserna i 66 § 2 mom. i nämnda lag får Skatteförvaltningen likväl oberoende av sekretessbestämmelserna lämna uppgifter och handlingar till arbets- och näringsministeriet för att ministeriet ska kunna sköta sina uppgifter enligt denna lag och för vidarebefordran till den behöriga institutionen inom Europeiska unionen eller något annat organ inom unionen, om detta krävs enligt Europeiska unionens lagstiftning eller enligt någon annan förpliktelse som har samband med Finlands medlemskap i Europeiska unionen.

4 §

Behöriga myndigheter och tystnadsplikt

Skatteförvaltningen ska övervaka efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som *meddelats* med stöd av den samt sörja för verkställigheten av lagen. På Skatteförvaltningens befogenheter tillämpas 12 kap. i punktskattelagen.

På skyldigheten att hålla de uppgifter och handlingar hemliga som Skatteförvaltningen erhåller med stöd av denna lag tillämpas 66 och 67 § i *den upphävda* lagen om påförande av accis (1469/1994). Utöver bestämmelserna i 66 § 2 mom. i *den lagen* får Skatteförvaltningen likväl *trots* sekretessbestämmelserna lämna uppgifter och handlingar till arbets- och näringsministeriet för att ministeriet ska kunna sköta sina uppgifter enligt denna lag, *för beredning och genomförande av energi- och klimatpolitiska mål* och för vidarebefordran till den behöriga institutionen inom Europeiska unionen eller något annat organ inom unionen, om detta krävs enligt Europeiska unionens lagstiftning eller enligt någon annan förpliktelse som har samband med Finlands medlemskap i Europeiska unionen.

Energimyndigheten sköter de uppgifter som gäller förhandsbesked. Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) får Energimyndigheten trots sekretessbestämmelserna lämna ut uppgifter som myndigheten har fått vid utförande av uppdrag enligt denna lag till Skatteförvaltningen för verkställandet av och tillsynen över beskattningen och för skötseln av uppgifter enligt denna lag samt till arbets- och näringsministeriet för skötseln av uppgifter enligt 2 mom.

RP 17/2017 rd

Gällande lydelse

5 §

Leverans av biodrivmedel till konsumtion

Om biodrivmedlet har framställts av avfall eller restprodukter eller cellulosa från icke-livsmedel eller material som innehåller både cellulosa och lignin, ska energiinnehållet i drivmedlet räknas dubbelt vid uppfyllandet av distributionsskyldigheten.

Föreslagen lydelse

5 §

Leverans av biodrivmedel till konsumtion

Energiinnehållet i ett biodrivmedel ska räknas dubbelt vid uppfyllandet av distributionsskyldigheten, om drivmedlet har framställts av sådana råvaror som nämns i bilagan.

Av distributionsskyldigheten ska 0,5 procentenheter uppfyllas med

1) biodrivmedel som producerats eller framställts av sådana råvaror som nämns i del A i bilagan, eller

2) biodrivmedel som producerats eller framställts av sådana råvaror som Energimyndigheten med stöd av lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen har definierat som avfall, restprodukter, cellulosa från icke-livsmedel eller material som innehåller både cellulosa och lignin och som före den 9 september 2015 har använts i en befintlig anläggning.

Högst sju procent av distributionsskyldigheten får fullgöras med biodrivmedel som produceras av stärkelserika grödor och av sockerväxter, av oljegrödor och av grödor som odlas som huvudgrödor för i första hand energiändamål på jordbruksmark. Begränsningen tillämpas dock inte om det är fråga om en råvara som nämns i bilagan.

5 a §

Förhandsbesked

Energimyndigheten kan på ansökan besluta ge ett förhandsbesked om huruvida det är fråga om en råvara som avses i 5 §. Ansökan kan göras av en distributör som fullgör eller ämnar fullgöra sin distributionsskyldighet med sådana biodrivmedel som producerats eller framställts av råvarorna i fråga, eller av en i 4 § 9 punkten i lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen avsedd verksamhetsutövare som använder eller ämnar använda råvarorna i fråga vid produktionen eller framställningen av biodrivmedel.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Ansökan ska innehålla uppgifter om råvaran och de detaljerade planerna för användning av den samt den utredning som behövs för att ärendet ska kunna bedömas och avgöras.

Ett lagakraftvunnet beslut om förhandsbesked gäller tills vidare. Energimyndigheten kan återkalla beslutet på grund av att tolkningspraxisen ändrats eller av något annat särskilt skäl.

På yrkande av sökanden ska beslutet iaktas vid tillämpningen av denna lag, om inte den bestämmelse som tillämpats när beslutet meddelades har ändrats eller beslutet har återkallats. Ett beslut som har återkallats ska dock på sökandens begäran iaktas under två kalendermånader från ingången av kalendermånaden efter den då återkallandet delgavs sökanden. Energimyndigheten får dessutom besluta att beslutet ska iaktas trots ändringsökande, om inte fullföljdsdomstolen bestämmer något annat.

Närmare bestämmelser om ansökan om förhandsbesked får utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 b §

5 b §

Överskridande av distributionsskyldigheten

Överskridande av distributionsskyldigheten

Om en distributör under ett kalenderår till konsumtion har levererat mer biodrivmedel än vad som föreskrivs i 5 § 1 mom., får distributören beakta den andel som överstiger skyldigheten vid beräkningen av distributionsskyldigheten för det följande kalenderåret.

Om en distributör under ett kalenderår till konsumtion har levererat mer biodrivmedel än vad som föreskrivs i 5 § 1 mom., får distributören beakta den andel som överstiger skyldigheten vid beräkningen av distributionsskyldigheten för det följande kalenderåret. *Den mängd som överförs får dock vara högst hälften av den energimängd som motsvarar distributionsskyldigheten för det kalenderår då överskridandet skedde.*

RP 17/2017 rd

Gällande lydelse

7 §

Anmälningsskyldighet

Anmälan ska dessutom innehålla information om hur det har visats att biodrivmedelspartierna uppfyller hållbarhetskriterierna och om andelen sådana biodrivmedel som avses i 5 § 2 mom.

13 §

Ändringsökande

Omprövning av beslut som arbets- och näringsministeriet meddelat med stöd av denna lag får begäras på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003). Beslut med anledning av en begäran om omprövning får överklagas hos förvaltningsdomstolen genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

14 §

Kvalitetskrav för drivmedel och information vid försäljningsställena

Den motorbensin och dieselolja med tillsats av biodrivmedel som levereras till konsumtion ska uppfylla de kvalitetskrav för motorbensin och dieselolja som utfärdats med stöd av miljöskyddslagen (527/2014).

Då biodrivmedelandelen i mineraloljederivat överstiger 10 volymprocent, ska detta anges vid försäljningsstället.

Föreslagen lydelse

7 §

Anmälningsskyldighet

Anmälan ska dessutom innehålla information om hur det har visats att biodrivmedelspartierna uppfyller hållbarhetskriterierna och om andelen sådana biodrivmedel som avses i 5 § 2, 4 och 5 mom.

13 §

Ändringsökande

Omprövning av *ett* beslut som arbets- och näringsministeriet *eller Energimyndigheten har fattat* med stöd av denna lag får begäras på det sätt som *anges* i förvaltningslagen (434/2003). *Det* beslut som *meddelas* med anledning av begäran om omprövning får överklagas *genom besvär* hos förvaltningsdomstolen på det sätt som *anges* i förvaltningsprocesslagen (586/1996). *I fråga om beslut där Energimyndigheten har vägrat lämna förhandsbesked får dock inte omprövning begäras eller ändring sökas genom besvär. Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras* endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

14 §

Kvalitetskrav för drivmedel

Den motorbensin och dieselolja med tillsats av biodrivmedel som levereras till konsumtion ska uppfylla de kvalitetskrav för motorbensin och dieselolja som utfärdats med stöd av miljöskyddslagen (527/2014).

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

14 a §

Avgifter

Bestämmelser om de allmänna grunderna för när Energimyndighetens prestationer enligt denna lag är avgiftsbelagda, om de allmänna grunderna för avgiftsbeloppen och om andra grunder för avgifterna finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Avgifterna och kostnaderna enligt denna lag är direkt utsökbara. Bestämmelser om indrivning av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Denna lag träder i kraft den 20 .

På biodrivmedel som levereras till konsumtion år 2017 och på deras hållbarhetskriterier tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag. Om en distributör år 2017 till konsumtion levererar mer biodrivmedel än vad som föreskrivs i 5 § 1 mom., tillämpas på beaktandet av den överskridande andelen vid beräkningen av distributionsskyldigheten för följande kalenderår de bestämmelser i 5 § 2 mom. som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

Bestämmelserna i 5 § 4 och 5 mom. samt den anmälningsskyldighet enligt 7 § 3 mom. som hänför sig till dem tillämpas på biodrivmedel som levereras till konsumtion år 2020 och därefter.

På biodrivmedel som levereras till konsumtion före år 2019 tillämpas de bestämmelser i 5 b § som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2.

Lag

om ändring av lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen (393/2013) 4 § 3 punkten, 6 §, 31 § 1 och 2 mom., 33 § och 38 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

4 §

Definitioner

Definitioner

I denna lag avses med

I denna lag avses med

3) *restprodukt* restprodukter från bearbetning samt restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk,

3) *restprodukt* restprodukter från bearbetning samt restprodukter *som direkt genereras inom* jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk,

6 §

6 §

Minskning av växthusgasutsläpp

Minskning av växthusgasutsläpp

Växthusgasutsläppen under biodrivmedlets eller det flytande biobränslets livscykel i förhållande till växthusgasutsläppen vid användning av likvärdiga fossila bränslen ska vara

Såväl biodrivmedel som flytande biobränslen ska under deras livscykel medföra en minskning av växthusgasutsläppen med minst 60 procent i förhållande till växthusgasutsläppen om fossila bränslen i stället hade använts.

1) minst 35 procent mindre och från och med den 1 januari 2017 minst 50 procent mindre,

2) minst 60 procent mindre från och med den 1 januari 2018, om biodrivmedlet eller det flytande biobränslet ingår i ett parti som produceras i en anläggning som tagits i drift den 1 januari 2017 eller därefter.

Avfall och restprodukter anses inte ge upphov till växthusgasutsläpp under livscykeln innan de samlas in.

Gällande lydelse

31 §

Rapport om uppfyllande av hållbarhetskriterierna

Verksamhetsutövaren ska sammanställa en rapport om uppfyllande av hållbarhetskriterierna i fråga om de partier med biodrivmedel och flytande biobränsle som verksamhetsutövaren har frisläppt för konsumtion under ett kalenderår (*rapport om uppfyllande av hållbarhetskriterierna*) och lämna den till Energimarknadsverket före utgången av februari året efter kalenderåret.

Rapporten om uppfyllande av hållbarhetskriterierna ska innehålla information om råvarorna i de partier med biodrivmedel och flytande biobränslen som frisläppts för konsumtion, uppgift om mängderna biodrivmedel och flytande biobränslen i de partier som frisläppts för konsumtion och uppgift om hur det har visats att hållbarhetskriterierna för partierna är uppfyllda. En kopia av granskningsrapporten eller motsvarande uppgifter om granskningen ska fogas till rapporten.

33 §

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter till andra myndigheter

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får Energimarknadsverket trots sekretessbestämmelserna lämna ut uppgifter som verket har fått vid utförande av uppdrag enligt denna lag

- 1) till åklagare och polis för att förebygga och utreda brott,
- 2) till tullmyndigheterna för verkställandet av och tillsynen över beskattningen och för utförande av uppdrag enligt lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport,
- 3) till Trafiksäkerhetsverket för tillsynsuppdrag som avses i lagen om handel med utsläppsätter för luftfart,
- 4) till statsbidragsmyndigheten för övervakningen av statsunderstöd som avses i 2 § 2 mom.,

Föreslagen lydelse

31 §

Rapport om uppfyllande av hållbarhetskriterierna

Verksamhetsutövaren ska sammanställa en rapport om uppfyllande av hållbarhetskriterierna i fråga om de partier med biodrivmedel och flytande biobränsle som verksamhetsutövaren har *producerat, framställt och* frisläppt för konsumtion i Finland under ett kalenderår (*rapport om uppfyllande av hållbarhetskriterierna*) och lämna *rapporten till Energimyndigheten* före utgången av *mars månad* året efter *det aktuella* kalenderåret.

Rapporten om uppfyllande av hållbarhetskriterierna ska innehålla information om råvarorna i de partier med biodrivmedel och flytande biobränslen som *avses i 1 mom.*, uppgift om mängderna biodrivmedel och flytande biobränslen i *dessa partier* och uppgift om hur det har visats att hållbarhetskriterierna för partierna är uppfyllda. En kopia av granskningsrapporten eller motsvarande uppgifter om granskningen ska fogas till rapporten.

33 §

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter till andra myndigheter

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får *Energimyndigheten* trots sekretessbestämmelserna lämna ut uppgifter som *myndigheten* har fått vid utförande av uppdrag enligt denna lag

- 1) till åklagare och polis för att förebygga och utreda brott,
- 2) till *Skatteförvaltningen* för verkställandet av och tillsynen över beskattningen och för utförande av uppdrag enligt lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport,
- 3) till Trafiksäkerhetsverket för tillsynsuppdrag som avses i lagen om handel med utsläppsätter för luftfart,
- 4) till statsbidragsmyndigheten för övervakningen av statsunderstöd som avses i 2 § 2 mom.,

RP 17/2017 rd

Gällande lydelse

5) till arbets- och näringsministeriet för vidarebefordran till den behöriga EU-institutionen eller något annat EU-organ, om detta krävs enligt Europeiska unionens lagstiftning eller någon annan förpliktelse som har samband med Finlands medlemskap i Europeiska unionen.

38 §

Förhandsbesked

Energimarknadsverket kan på ansökan ge förhandsbesked om huruvida en råvara ska betraktas som avfall, restprodukt, cellulosa från icke-livsmedel eller material som innehåller både cellulosa och lignin vid tillämpningen av lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport och lagen om punktskatt på flytande bränslen.

Föreslagen lydelse

5) till arbets- och näringsministeriet för *beredning och genomförande av energi- och klimatpolitiska mål* samt för vidarebefordran till den behöriga *institutionen inom Europeiska unionen* eller något annat *organ inom unionen*, om detta krävs enligt Europeiska unionens lagstiftning eller någon annan förpliktelse som har samband med Finlands medlemskap i Europeiska unionen.

38 §

Förhandsbesked

Energimyndigheten kan på *verksamhetsutövarens* ansökan *besluta* ge förhandsbesked om huruvida en råvara ska betraktas som avfall, restprodukt, cellulosa från icke-livsmedel eller material som innehåller både cellulosa och lignin vid tillämpningen av lagen om punktskatt på flytande bränslen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Växthusgasutsläppen ska dock med avvikelser från 6 § i denna lag medföra en minskning med minst 50 procent, om biodrivmedlet eller det flytande bibränslet har producerats eller framställts vid en anläggning som inlett sin verksamhet senast den 5 oktober 2015.

De ansökningar om förhandsbesked som är anhängiga vid ikraftträdandet av denna lag och som gäller tillämpningen av lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transporter (446/2007) behandlas och avgörs med iakttagande av bestämmelserna i 5 a § i den lagen. På förhandsbesked som getts av Energimyndigheten och som gäller vid ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

RP 17/2017 rd

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om Energimyndigheten
I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Energimyndigheten (870/2013) 1 § 2 mom. 15 och 16 punkten, sådana de
lyder i lag 692/2014, samt
fogas till 1 § 2 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 692/2014, en ny 17 punkt som föl-
jer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

1 §

Uppgifter

Uppgifter

Energimyndigheten sköter de uppgifter
som föreskrivits för myndigheten i

Energimyndigheten sköter de uppgifter
som föreskrivits för myndigheten i

15) lagen om kompensationsområden för
vindkraft (490/2013),
16) lagen om tillståndsförfarandet för ener-
giprojekt av gemensamt intresse inom Euro-
peiska unionen (684/2014).

15) *lagen om främjande av användningen
av biodrivmedel för transport (446/2007),*
16) *lagen om kompensationsområden för
vindkraft (490/2013),*
17) *lagen om tillståndsförfarandet för
energiprojekt av gemensamt intresse inom
Europeiska unionen (684/2014).*

Denna lag träder i kraft den 20 .
